

PRIMLJENO:	19. 04	20 19 GOD.
KLASIFIKACIJSKI BROJ:	00-61-1/19-5	
VEZA:		
EPA:		
SKRAĆENICA:		PRILOG

ПОСЕБАН КЛУБ ПОСЛАНИКА

Датум: 19.04.2019

На основу члана 187 Пословника Скупштине Црне Горе, господину Душку Марковићу, предсједнику Владе Црне Горе постављам сљедеће:

П И Т А Њ Е

Шта Влада Црне Горе намјерава да предузме у вези енормних трошкава државног буџета, као последице правоснажних судских пресуда на основу којих се исплаћују одштете све већем броју лица против којих су подигнуте оптужнице, а у судском поступку није доказана кривица тих лица? Да ли ће се предузети мјере политичке, односно правне одговорности у тужилаштву односно правосуђу због милионских штета по буџет државе, и да ли својеврсно вд стање у којем се налази црногорско тужилаштво односно правосуђе, доприноси овим негативним тенденцијама?

Предсједник Клуба

Александар Дамјановић

Vlada Crne Gore
Predsjednik

CRNA GORA	
SKUPŠTINA CRNE GORE	
PRIMLJENO:	14. V
	20 19 GOD.
KLASIFIKACIONI BROJ:	00-61-1119-512
VEZA:	
EPA:	
SKRAĆENICA:	PRILOG:

Broj: 01 - 1746

Podgorica, 7. maj 2019. godine

SKUPŠTINA CRNE GORE
Gospodin Ivan Brajović, predsjednik

Poštovani predsjedniče,

U skladu sa stavom 7 člana 187 Poslovnika Skupštine Crne Gore u prilogu dostavljam pisane odgovore na poslanička pitanja postavljena tokom Premijerskog sata održanog 24. aprila 2019. godine, kako bi isti bili dostavljeni uvaženim poslanicima.

S uvažavanjem,

Duško Marković

POSLANIČKO PITANJE

Na osnovu člana 187 Poslovnika Skupštine Crne Gore, gospodinu Dušku Markoviću, predsjedniku Vlade Crne Gore postavljam sljedeće pitanje:

„Šta Vlada Crne Gore namjerava da preduzme u vezi enormnih troškova državnog budžeta, kao posljedice pravosnažnih sudskih presuda na osnovu kojih se isplaćuju odštete sve većem broju lica protiv kojih su podignute optužnice, a u sudskom postupku nije dokazana krivica tih lica? Da li će se preuzeti mjere političke, odnosno pravne odgovornosti u tužilaštvu odnosno pravosuđu zbog milionskih šteta po budžet države, i da li svojevrsno vd stanje u kojem se nalazi crnogorsko tužilaštvo odnosno pravosuđe, doprinosi ovim negativnim tendencijama?”

ODGOVOR

Poslaniče Damjanoviću,

Na početku, podsjetiću Vas da je sud samostalan i nezavisan i da sudi na osnovu Ustava, zakona i potvrđenih i objavljenih međunarodnih ugovora, a da nezavisnost i samostalnost sudova i sudija obezbjeđuje Sudski savjet, kao samostalan i nezavisan organ.

Takođe, da državno tužilaštvo, kao jedinstven i samostalan državni organ, vrši poslove gonjenja učinilaca krivičnih djela i drugih kažnjivih djela koja se gone po službenoj dužnosti, i da njegovu samostalnost obezbjeđuje Tužilački savjet.

Zajednički smo u ovom istom Parlamentu postigli širok konsenzus oko pitanja ustavne pozicije ovih institucija, pa neću dodatno elaborirati da nema odgovornosti Vlade za posao sudija i državnih tužilaca.

Međutim, ono što jeste u nadležnosti Vlade, to i sprovodimo, a to je jačanje vladavine prava kao preduslov ekonomskog i društvenog razvoja Crne Gore.

Vlada je jedan od aktera sveobuhvatne reforme pravosuđa, svakako zainteresovana da svi troškovi, pa i troškovi sudskog postupka na koje ukazujete, budu manji i vjerujemo da ćemo u narednom periodu do toga i doći.

Ne samo Vlada, već smo svi dužni da uvažimo kontekst i pojave vremena u kojem živimo. Dakle, ne miješajući se u rad sudova i državnog tužilaštva, već im dajući neophodnu potporu, svjesni smo činjenice da su se pojavili i novi oblici kriminaliteta, kao i vršenje krivičnih djela na način koji je vrlo teško otkriti i potkrijepiti dokazima.

Ako bi državni tužioci pokretali postupke samo u onim slučajevima kada su 100% sigurni da će uspjeti da dokažu krivicu, onda bi i optužnice bile presude. Ne treba ni zanemariti činjenicu da svaka optužnica mora da bude potvrđena od strane suda, i da upravo ta provjera potvrđuje osnovna načela pravne države u krivičnom postupku.

Kada je u pitanju statistika, poslaniče Damjanoviću, tokom 2018. godine Državno tužilaštvo ostvarilo je izuzetno visok procenat potvrđenih optužnica, tako što je u postupku sudske kontrole potvrđeno skoro 98% njih, a procenat osuđujućih presuda takođe je visok i iznosi skoro 91%. Oslobađajućom presudom riješeno je manje od 4% optuženja, a odbijajućom manje od 2% optuženja.

Statistika je ohrabrujuća, a u onom dijelu u kojem to nije po mjeri laika – kazaću da pravosnažne oslobađajuće presude treba posmatrati upravo kao dokaz kvaliteta sistema, a ne kao njegovu anomaliju. Jedino u sistemima prijekih sudova svi postupci završavaju se osuđujućim presudama.

Ovim sam iscrpio prvi dio odgovora na Vaše pitanje, pa prelazimo na njegov drugi aspekt – a to je očigledno pitanje izbora članova Sudskog savjeta iz reda uglednih pravnika.

Poslaniče Damjanoviću,

Crnogorsko pravosuđe ne nalazi se ni u kakvom VD stanju koje bi na bilo koji način negativno uticalo na ostvarivanje njegove ustavne i društvene uloge.

Parlament ima dovoljno instrumenata i da odgovori na pitanja iz nadležnosti pravosuđa, pa i da dobije činjenice i pokazatelje i prije razmatranja godišnjih izvještaja.

Ali upravo da rad pravosuđa ne bi bio blokiran Vlada je predložila deblokirajući mehanizam, koji je kao izmjena zakona o Sudskom savjetu potvrđen od strane Venecijanske komisije, budući da se u Parlamentu nije dospjela neophodna dvotrećinska većina za izbor četiri člana Sudskog savjeta iz reda uglednih pravnika.

Da pojednostavimo – nijesmo željeli da osjećaj sigurnosti većinske Crne Gore, koja je dala mandat za većinu u Parlamentu, oličen u svjetlu nezavisnog sudstva, ostane mrtvo slovo na papiru zbog volje ili političke neodgovornosti poslaničke manjine.

I da dodatno otvorimo taj pogled: da li bih volio da imamo dvotrećinsku većinu za izbor članova Sudskog savjeta – naravno da bih. A da li treba beznadežno da kukamo nad činjenicom da takve većine u jednom trenutku nije bilo – svakako da ne treba.

Zbog toga bih iskoristio ovu priliku da pozovem sve poslanike da izbor članova Sudskog savjeta iz reda uglednih pravnika i izbor Vrhovnog državnog tužioca ne budu predmet političke neprincipijelnosti ili uslovljavanja. Jer je to samo po sebi u suprotnosti sa temeljnim principima pravosuđa, odnosno ulogom državnog tužilaštva.

Samo izbor zasnovan na kriterijumima ličnog i profesionalnog integriteta jeste interes Crne Gore i njene demokratije, i kao takav on treba da nadilazi partijske i kratkoročne političke interese.

Smatrajući ova pitanja važnijim od iznosa novčanih davanja koja se iz budžeta vanredno izdvoje za rad sudova i tužilaštva, želim da poručim da i zakonodavna i izvršna i sudska vlast moraju biti odgovorne građanima. Samostalnost je uslov efikasnosti svake od njih, a međusobna kontrola garant njihove odgovornosti.

I da ne mislite da želim da preskočim, visina izdvajanja odnosno troškova koje država plaća po osnovu izgubljenih sporova u sudskim postupcima je neprihvatljivo velika.

Od prvog dana mandata se bavimo tim problemom veoma odgovorno i na osnovu sveobuhvatnih informacija koje nam priprema Zaštitnik imovinsko-pravnih interesa. U jednom trenutku koliko smo bili zanešeni potrebom da stanje mijenjamo i da ukažemo na taj problem

prekršili smo i Zakon, pa smo i objavili sve one koji tuže državu. Rečeno mi je da smo pogriješili. Prihvatali smo tu grešku ali smo htjeli da kažemo da tu ima opravdanih zahtjeva, tj. većinom opravdanih zahtjeva, ali istovremeno ima sračunatih sporova za ostvarivanje dobiti, odnosno zarade koja ne pripada, na teret države. To je bio glavni razlog.

Želim takođe da Vam kažem da smo nastavili nakon toga upozorenja sa internim raspravama na tu temu i na današnji dan bilježimo ozbiljan napredak i smanjene troškove po tom osnovu. Poseban rezultat su tu napravili Ministarstvo odbrane, Ministarstvo unutrašnjih poslova, Uprava policije i neka druga ministarstva i nastavićemo na tome. Ali, završavam sa ovim - ovo je pitanje vladavine prava, ovo nije pitanje novca. Ovo je pitanje vladavine prava, primjena zakona i odgovornog odnosa prema službenicima i njihovim pravima na koja imaju pravo i koja ostvaruju u radnom statusu.

Nećemo dozvoliti da bilo koji funkcijer, bilo kojeg nivoa, iz ličnog odnosa kaže: „Neću ti izvršiti pravosnažnu odluku suda pa ne znam šta da se desi.“ To više ne može biti u administraciji! Za to se mora odgovarati. Kao što ćemo se boriti protiv svih onih koji na račun budžeta realizuju biznis.

Mi danas moramo imati i posebnu službu, ogromnu službu da odgovaramo na fotokopirane zahtjeve nevladinih organizacija za pristup informacijama. Ne možemo stići da odgovorimo na svaki od njih. Kada ne stignemo, onda se podnosi tužba Upravnom судu i to ima advokatsku tarifu. Dakle, mi imamo hiperprodukciju tih zahtjeva po Zakonu o slobodnom pristupu informacijama, ne da bi se državna administracija učinila transparentnom i odgovornom, nego da bi se ostvario biznis. I to ne govorim prvi put ovdje, to sam govorio predstavnicima Evropske Komisije ukazujući na devijaciju Zakona i slabosti po budžet koje nastaju po tom osnovu. Na to ćemo ukazivati i ubuduće.

Hvala Vam!